

"Ко не може да влада собом, не може ни државом"

Пише: Бранислав Ристивојевић
уторак, 28 фебруар 2017 11:40

И просечно информисан конзумент медија у Србији лако може да направи списак скоријих испада ове власти (назваћу их „невођени пројектили“ зато што сведоче о одсуству контроле над токовима у држави) и да му буде јасно да грчки филозоф није случајно стекао вечну славу.

Најснажнији пројектил који је испалила ова власт био је фамозни спектакл у Савамали чије је виновнике сам премијер описао речју „будале“. На то се лепо надовезује отмица локалног одборника у Апатину „у по бела дана“ испред саме зграде општине и пред укљученим безбедносним камерама. Томе треба додати шарени воз који је брже враћен са кривог колосека него што му је требало да буде послат на њега. Од скоријих „пројектила“ треба поменути самокандидовање Томислава Николића за нови мандат, смањење владајуће већине за три посланика, самовоља Зоране Михајловић или Вулинов пројектил са наркотицима у службеном аутомобилу. О одсуству контроле у полицији говори „пројектил“ са пребијањем премијеровог брата, али и све чешћи улични обрачуни припадника криминалних група.

"Ко не може да влада собом, не може ни државом"

Пише: Бранислав Ристивојевић
уторак, 28 фебруар 2017 11:40

Да ова власт нема контролу над престоницом говори чињеница да са њим не сме да се игра своје омиљене тешкополитичке дисциплине - превременог расписивања избора. О одсуству контроле над академском заједницом сведочи привремено замрзнут конфликт са председником САНУ Костићем. У војци, пак, постоји приватни уплив у ланац командовања који је саузроковао познату хеликоптерску трагедију. Да нема пуну контролу у ЈП говори бахато понашање ЕПС који је, да прикрије губитке, „напумпао“ народу рачуне за струју.

Оно што је овде кључно питање је: зашто је до овакве рафалне „пројектилске“ ватре, која указује на одсуство контроле, дошло? Ако преобратимо Платонове мисли из наслова одговор се намеће. Да ли наведена листа инцидената власти говори о томе да човек који се труди да остави утисак да персонификација и оживотворење исте има муку да обузда нагао и експлозиван темперамент?

Јак показатељ у овом правцу јесу медијски наступи којима је премијер склон. На њима је уобичајено да премијер атакује на новинаре уместо они на њега, расправља се с истим уместо да одговара на питања, прекида их, свађа се и чини друге испаде на које су трезвени посматрачи зачуђено већ указивали - уздигнутих обрва и оборених крајева усана. Вероватно најбоље запамћени су они када је употребио реч „олош“ одговарајући на критике ватерполиста, када је патетично објавио рат страним обавештајним службама или када је наредио министру да премешта полицијске јединице да би „изнервирао амбасадоре“. Премијерово понашање говори да он несумњиво има одређених проблема да задржи емоције и у рутинској и свакодневной конверзацији са јавношћу. Ако је Платон у праву, проблеми са самоконтролом се увек претворе у проблем

"Ко не може да влада собом, не може ни државом"

Пише: Бранислав Ристивојевић
уторак, 28 фебруар 2017 11:40

контроле над другима. Чини се да је то разлог због којег ова власт испаљује толико „невођених пројектила“. Они су сведочанство да и над елементарним свакодневним политичким токовима, али и над оним дугорочним односно стратешким нема контроле. У њих треба сврстати и изненадну премијерову кандидатуру за председника Србије.

Ови пројектили су, додуше, у војној доктрини, добро оружје. Имаји само један недостатак: како им име говори, нико не може да предвиди где ће експлодирати.